RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 79.916 van 26 april 1999
in de zaak A. 78.594/X-8145.

In zake : 1. Johan WEYERS,
2. de n.v. PEERS Export-Import,
die woonplaats kiezen bij
Advocaten L. VANDERPUTTE en R. TERWINGEN,
kantoor houdende te 3630 MAASMECHELEN,
Koninginnelaan 105

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. KNAEPS,
kantoor houdende te 3500 HASSELT,
Herckenrodesingel 23/4.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Johan WEYERS en de n.v. PEERS Export-Import op 30 april 1998 hebben ingediend om de vernietiging vorderen van het besluit van 19 februari 1998 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening houdende, eensdeels, de verwerping van hun beroep tegen de beslissing van 24 juli 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg, anderdeels, de weigering van de vergunning voor het bouwen van een stalling en berging en voor het regulariseren van andere gebouwen aan de Rietweg te Bocholt, kadastraal bekend Sectie C, nrs. 279g-w, 285n-p, 281b en 280b;

Gelet op de kennisgeving van de memorie van antwoord aan de verzoekende partijen op 2 september 1998;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. BARRA, op grond van artikel 14bis,

§ 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 30 december 1998, houdende bevel tot neerlegging van dat verslag en oproeping van de partijen om te verschijnen op 1 februari 1999, datum waarop de zaak werd uitgesteld tot de terechtzitting van 1 maart 1999;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. VANDERPUTTE, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Advocaat S. BUTENAERTS die, loco Advocaat B. KNAEPS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur C. BAMPS, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998, in haar advies;

Gelet op artikel 21, tweede lid, en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de memorie van antwoord van de verwerende partij op 2 september 1998 aan de raadsman van de verzoekende partijen, ten gekozen woonplaats, is betekend, met de mededeling dat deze over een eenmalige, niet verlengbare termijn van zestig dagen beschikken om een memorie van wederantwoord toe te sturen; dat de verzoekende partijen hebben verzuimd binnen voormelde termijn, die is verstreken op 2 november 1998, een memorie van wederantwoord in te dienen; dat het met het

onderzoek van de zaak belaste lid van het auditoraat op 26 november 1998 verslag heeft opgemaakt met toepassing van artikel 14bis, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State, en hierin het ontbreken van het vereiste belang in hoofde van de verzoekende partijen heeft vastgesteld; dat bij beschikking van 30 december 1998 de neerlegging van dat verslag werd bevolen en de partijen werden opgeroepen om te verschijnen op 1 februari 1999;

Overwegende dat de verzoekende partijen in een "aanvullende memorie" de Raad van State hebben verzocht volgende prejudiciële vraag te stellen aan het Arbitragehof :

> "Schendt art. 21, 2e lid van de Gecoördineerde Wetten bij de Raad van State, de art. 10 en/of 11 van de Grondwet, en m.n. is dit art. wel in overeenstemming met deze grondwettelijke beginselen, in zoverre dit art. aan de verzoekende partij de gekende sanctie (ontbreken van belang-onontvankelijkheid) oplegt bij het niet respecteren van de termijn van art. 7 van het Besluit van de Regent, terwijl het miskennen van de termijnen opgelegd in art. 14 bis van ditzelfde Besluit van de Regent aan het Auditoraat (art. 14 bis §1, 1ste lid) en aan de Raad van State (art. 14 bis §1, 2de lid) geen enkele sanctie zou geven, laat staan een sanctie van dezelfde gestrengheid, terwijl deze termijnen van art. 14 bis nochtans hetzelfde doel beogen, nl. het inkorten van de duur van de rechtspleging?";

dat de verzoekende partijen deze prejudiciële vraag toelichten als volgt :

> "Immers wordt verzoekende partij aldus gediscrimineerd, nu zij n.a.v. eenzelfde verzuim (niet respecteren termijn) gesanctioneerd wordt met een onontvankelijkheid, en het Auditoraat zonder meer de in dezelfde wet opgelegde termijn zou kunnen miskennen, evenals de Raad van State zelf. Hiermee wordt het genot van de rechten en vrijheden niet zonder discriminatie aan de Belgen verzekerd, hetgeen in strijd is met art. 11 van de Grondwet. Er bestaat geen enkel objectief of redelijk criterium om dit onderscheid te verantwoorden. Het doel van voornoemde termijnen

opgelegd in art. 14 bis §1, 1ste en 2de lid, van het Besluit van de Regent, is eveneens het inkorten van de duur van de rechtspleging. Toch wordt om ditzelfde doel te bereiken, de verzoekende partij met de onontvankelijkheid van zijn verzoek gesanctioneerd, terwijl het Auditoraat (en de Raad van State) verder ongestraft de bij dezelfde wettekst opgelegde termijnen kunnen miskennen.

Deze discriminatie is niet gesteund op een objectief criterium en is niet redelijk verantwoord. Anders beslissen is kennelijk onevenredig nu in eenzelfde procedure een zelfde onregelmatigheid (miskennen termijnen) zulke extreem verschillende gevolgen heeft";

Overwegende dat artikel 26, § 2, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, de Raad van State de verplichting oplegt het Arbitragehof te verzoeken op deze vraag uitspraak te doen, zelfs in geval hij van oordeel is dat bedoelde bepalingen het in de artikelen 10 en 11 van de grondwet vastgelegde gelijkheidsbeginsel klaarblijkelijk niet schenden; dat er grond is om het Arbitragehof te adiëren zoals gevorderd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

De volgende prejudiciële vraag wordt gesteld aan het Arbitragehof :

"Schendt art. 21, 2e lid van de Gecoördineerde Wetten bij de Raad van State, de art. 10 en/of 11 van de Grondwet, en m.n. is dit art. wel in overeenstemming met deze grondwettelijke beginselen, in zoverre dit art. aan de verzoekende partij de gekende sanctie (ontbreken van belang-onontvankelijkheid) oplegt bij het niet respecteren van de termijn van art. 7 van het Besluit van de Regent, terwijl het miskennen van de termijnen opgelegd in art. 14 bis van ditzelfde

Besluit van de Regent aan het Auditoraat (art. 14 bis §1, 1ste lid) en aan de Raad van State (art. 14 bis §1, 2de lid) geen enkele sanctie zou geven, laat staan een sanctie van dezelfde gestrengheid, terwijl deze termijnen van art. 14 bis nochtans hetzelfde doel beogen, nl. het inkorten van de duur van de rechtspleging?".

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig april 1900 negenennegentig, door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter,staatsraad,
Mevr. A. EYLENBOSCH, toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. EYLENBOSCH. **J. BOVIN.**